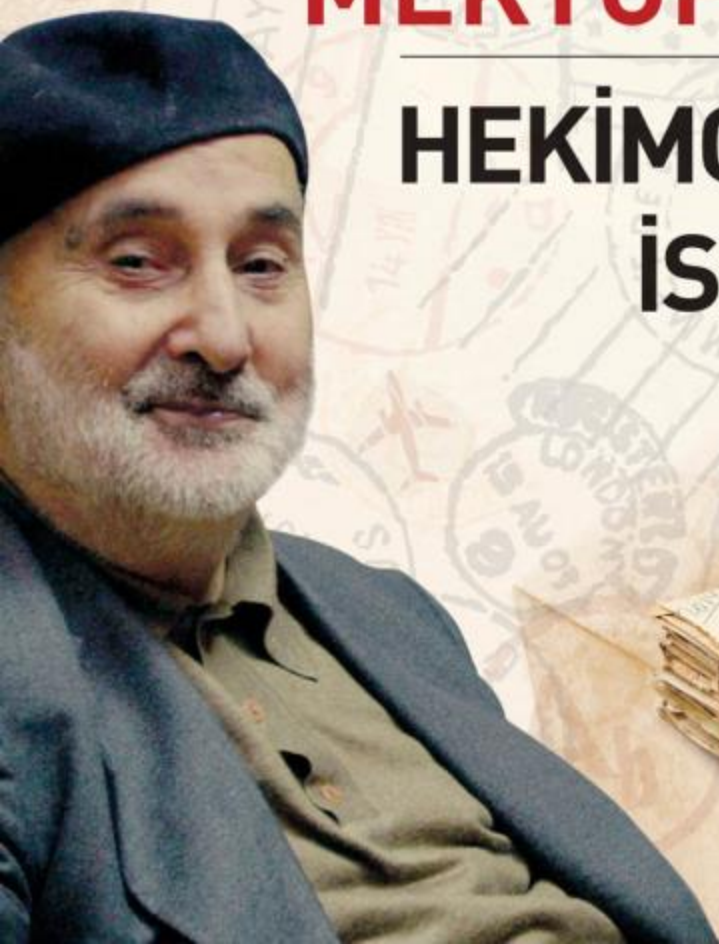

GENÇ ARKADAŞIMA MEKTUPLAR

HEKİMOĞLU
İSMAİL

GENÇ ARKADAŞIMA MEKTUPLAR

Hekimoğlu İsmail

Kıymetli hocam,

Size ulaşabilmesi ümidiyle kısa bir mektup yazmak istedim. Ne zaman bir ümitsizlik, gayretsizlik, şevksizlik hali yaşasam kitaplarınız imdadıma yetişiyor. Rahatsızlıklarınız olduğunu gazetelerden okumuştum. Sizin hastalıklarınıza rağmen böyle gayretli çalıştığınızı bilmek bana da gayret veriyor.

Size kısaca kendimden söz edeyim. İstanbul'da yaşıyorum. Üniversiteyi, İngiliz Dili ve Edebiyatı bölümünü bitirdim. Yüksek lisans yapıyorum. Annem de babam da öğretmen. Zaman zaman çeşitli yayınevlerine çeviriler yapıyorum. Asıl mesleğimiz olan kulluğu öğrenmeye, âcizane İslam'ı yaşamaya çalışıyorum. Bir defa sizi ziyaret etmiştim, karşılıklı görüşme imkanı bulduğum için çok sevinmiştim.

Siz, uzun yıllardır İslamiyet'e hizmet için yorulmak nedir bilmeden çalışıyorsunuz. Size hizmet nedir, diye soranlara, "Hizmetin tanımı İslamiyet'i yaşamaktır." diyorsunuz... Siz kendiniz, buna ne güzel örneksiniz...

Ne olur bizim de böyle güzel bir insan olabilmemiz için dua eder misiniz? Bizi de bir evladınız, torununuz kabul eder ve bana tavsiyelerde bulunur musunuz? Birkaç satır mektubunuz beni çok mutlu edecek.

Ayşe

Sevgili Ayşe,

Ümit ederim siz maddeten ve manen çok iyi durumdasınızdır. Her zaman rahat ve selamette olmanızı dilerim.

Günlerim kütüphanemde okuyarak, yazarak geçiyor. Felç olmam kütüphanedeki kitapları çoğu zaman almama mani oluyor. Daktiloda da yazı yazamıyorum. Bunları şikâyet için söylemiyorum, sevk-i ilahi vardır. Bir astsubayı bugünkü duruma getiren Allah, şimdi de felç ederek mevcut halimi istemiş, bana düşen vazife "Elhamdülillah" demektir.

Malum bir kitapta ilim, duygu, görgü, ifade üstünlüğü olması gerekir. Kitap yazmak kolaydır amma okutmak zordur. Her şeye rağmen yazmaya devam edeceğim. Çünkü çeşitli ideolojilere mensup olanlar yazarak ideolojilerini anlatmaya çalışıyor.

Edebiyat fikirlerin savaştığı geniş bir alandır. Bu mücadele seviyeyi yükseltiyor. Zaten seviyesiz olanlar elenip gidiyor. Çöp oluyor.

Diyebilirim ki Türkiye, kitap açısından tarihinin en zengin devrini yaşıyor. Hemen hemen her evde bir kütüphane vardır. Bu hal çok güzel fakat bazı evlerde kütüphane mefruşatın bir parçasıdır. Kitaplar okunmaz, öylece durur. Çocuk doğar, büyür; kitaplara el süren yok... Anne baba da kitaplara el sürmez. Ebeveyn diyor

ki, "Kitap aldım okumuyorlar." Evvela anne baba kendi alıp okuyacak ki çocuk kitabın okunduğunu görsün, o da alıp okusun...

Her evde bir mutfak olduğu gibi her evde kitapların okunduğu bir kütüphane de olmalıdır. İnsanlar midelerine hizmet ettikleri kadar kafa ve kalplerine de hizmet ederlerse şüphesiz güzel günler gelecektir.

Siz bunları çok iyi bilirsiniz...

Allah'a emanet olun.

Uzun ömürler dilerim, dünya ve ahiretiniz cennet olsun...

Hekimoğlu İsmail

8 Ocak/İstanbul

Saygıdeğer hocam,

Sizden mektup almak beni ne kadar mutlu etti bilemezsiniz. Sözleriniz beni yüreklendiriyor...

Sizin buyurduğunuz gibi bazı kitaplar gerçekten de çok güzel oluyor. Böyle değerli kitaplar ne yazık ki az bulunuyor. Kurgu olup da beni içine çeken, alıp başka âlemlere götüren kitaba çok az rastladım desem abartmış olmam...

Sevmediğim kitapları bitirmek benim için tam bir “sabır” imtihanına dönüşüyor, bitirmiş olmak için okumak keyif değil adeta zulüm oluyor... Dönüp baktığım zaman geride sanki kocaman bir “hiç” kalıyor. Bu düşünceyi birkaç arkadaşım ile paylaştım, baktım onlar da aynı şeylerden dem vuruyorlar.

İşin doğrusu ben de kitap yazmayı çok istiyorum. Konu önemli olduğu kadar konunun işlenme şeklinin de önemli olduğunun bilincindeyim. Bütün bunları düşündükçe zor bir işe niyetlendiğimi fark ediyorum, sanırım yazmak eleştirmek kadar kolay değil...

Bir spor eleştirmeninin şöyle dediğini duymuştum kendisinden: “Biz sporcu olmadığımız için eleştirmen olduk.” Galiba haklılık payı çok... Ama hemen ümitsizliğe de düşmek istemiyorum.

Sizin kitaplarınız çok okunuyor... Otuzdan fazla kitabı olan bir yazar olarak, merak ediyorum kitaplarınızı, özellikle Minyeli Abdullah’ı nasıl yazdınız? Bana yazarlık yolunda güzel tüyolar vereceğinizi ümit ediyorum...

Hürmetlerimle

Ayşe

Sevgili Ayşe,

Anlıyorum ki, bazı yazı çalışmalarınız olacak... Bu beni çok memnun etti.

Yazar olmak için,

Kütüphaneniz olmalı.

Arşiv tutmalısınız veya bilgisayarı iyi kullanmalısınız.

Lisan öğrenmelisiniz.

Bilim ve sanat insanlığın malıdır. Bilim ve sanat, kolektif beynin mahsulüdür. Yeryüzünde söylenmemiş söz yok; yazılmamış fikir yok. Bu durumda “neyi” yazacağımız önemli ama “nasıl” ve “neden” yazacağımız daha önemli, bu doğru. Bu, bütün çalışmalarımız için geçerli olan bir durumdur. Mesela ben Minyeli Abdullah romanımda derdimi yazdım. Yani, “Haydi ben de yazar olayım.” diye bir niyetim yoktu.

Neydi derdim?

Minyeli Abdullah gibi meydana çıkan, atılan taşlara razı olan bir karakter. O şahsa ailesi, çevresi, hatta devleti karşı çıkacak ama o, inandığı yolda yürüyecek. Her peygamber yardımcıları, hazinesi, ordusu olmadan ortaya çıkmış. “Bir kuvvet temin edeyim de ondan sonra tebliğe başlayayım.” diyen yok. Allah’a güvenmişler, Allah’a sığınmışlar... Her peygamber, başına gelecek

felaketleri çok iyi biliyor. Her şeye razı olarak yürümüşler. Allah bir kısım peygamberlerin elindeki her türlü imkânı almış, onlara her türlü felaketi göndermiş. Hal böyleyken, onlar Allah yolunda çalışmışlar.

Sevgili genç arkadaşım Ayşe,

Biyografileri okurken, “Adam çok akıllı, çok tedbirli, çok çalışmış, onun için bu başarılarla ulaşmış.” gibi cümlelere rastlıyorum. Sevk-i ilahiye, kadere, Allah’a yer vermiyorlar; üzüliyorum...

Mesela düşünmüşümdür: Neden pek çok insan Ömer Nasuhi Bilmen olamadı? Belki ondan daha çok çalıştılar, daha çok istediler... Yunus Emre mektep medrese görmemiş bir insandır. Fakat öyle şeyler söylemiş ki...

Görülüyor ki, sevk-i ilahi vardır. Aslan anasından doğduğu zaman da aslandı. Amma kırk kediyi toplasan bir aslan etmez.

Ben Kasap Fahri'nin oğluyum... Evde bir tane kitap yok... Anne baba okur-yazar değil. Çevre fakir ve kültürsüz... Amma elhamdülillah Allah beni bu noktaya getirdi.

Sevgili Ayşe,

İnsan, adeta işlenmemiş maden ocağı gibidir, bu madeni işletmek, kabiliyetleri ortaya çıkarmak, bu yolda çalışırken her şeyin Allah'ın nasip etmesiyle olacağını da unutmamak gerek.

Hekimoğlu İsmail

13 Ocak/Denizli

Sana nasıl hitap edeceğimi bilemedim. Dedem desem uygun olur mu? Sinemaya ve tiyatroya gitmek istiyorum, sürekli gezip eğlenmek istiyorum. Gencim, gençliğimi yaşamak istiyorum ama ders de çalışmam gerekiyor, harama düşmekten de korkuyorum, ne yapacağım dede? (Yakınımda bu soruları soracak kimse bulamadım. İnşallah sana yazmamda sakınca yoktur.)

Kamil

15 Ocak/İstanbul

Kamil, bana her zaman yazabilirsiniz.

Her insanın yaşayışında iki tane cazibe kuvveti var.

1. Canının istediği gibi yaşamak.

Ağustos böceği, karıncaya demiş ki kış geldi bana biraz yiyecek verir misin? Karınca sormuş: "Yazın ne yaptın?" Ağustos böceği "Şarkı söyledim." diye cevap vermiş. Bunun üzerine karınca "Madem yazın şarkı söyledin şimdi de oyna." demiş. Bir şey vermemiş.

2.Allah'ın istediği gibi yaşamak, en iyi hayat budur. Böyle yaşanırsa insanın ilmi artar. Kazancının bereketini görür, itibarı artar, sağlığını korur. Helala harama dikkat eder, nereye giderse gitsin.

Helal daire geniştir. Keyfe kâfi gelir. Mesela,

Ne kış dedim ne bahar, içtim sabaha kadar, mısraı içkiyi reklam ettiği için caiz değildir. Bunun bestesi caizdir. Bu bestenin helal olan sözlerle söylenmesi caizdir.

Dünyada, ahirette yanmanın yolu plajdan geçer ama evde küvete girmek, duş yapmak maddeten, manen temizdir. Koridora bir demir boru çekip barfiks yapabiliriz. Eşofmanlarımızı giyip gezer, tozarız. Böylece dinlenir, derse geri dönünce daha verimli çalışırız.

İnsanlar; konuşurlar, hikaye anlatırlar, masal anlatırlar. Başkaları da onun zevkine dalar, güler, dinler, şakalaşırlar. Fakat zaman geçiyor. Mesela kahveler... kahvelerde zaman öldrlr, zamanın kıymetini bilmeyen, kıymetsiz olur. Kahvelerde de hep sobbet vardır, oyalanma vardır. şimdi duyduğum kadarıyla internet kafeler de yle... Hatta derler ki, gönül ne kahve ister, ne kahvehane. Oturlar orada, boşa vakit geçirirler.. Zamanı öldüren bu insanlar, kıymetsiz olur. Kıymetsiz insanların da hayatı zorlaşır. Hatta Mevlana şöyle bir hikaye anlatır; terzinin biri kumaş çalarmış, böyle isim yapmış. Birisi demiş, ben ona gideceğim, elbise yaptıracağım ama kumaşımı çaldırılmayacağım demiş. İddiaya girmiş ve gitmiş kumaşı vermiş. İki metre ku-

maş, demiş bundan bir elbise yap. Terzi demiş, tamam. Almış eline kumaşı, adama bir şey anlatmış, adam gülmüş. Bir tane daha anlatmış, bu sefer kahkahalarla gülmüş. Adam kahkahayla güldükçe, terzi kumaştan bir parça kesiyormuş. Bir tane daha anlatmış, komik bir şey. Adam da katıla katıla gülmüş. Terzi de, bir parça daha kesmiş. Terzi, tekrar anlatmaya başlayınca demiş ki, ya elbise olmayacak sana. Bu kumaştan artık sana elbise çıkmaz. Yeter demiş güldüğün.

Hayat böyledir. İnsanlar; gülüyorlar, eğleniyorlar, ömürlerinden parça parça kesilip gidiyor. Yani Allah öyle bir şey yaratmış ki, tahsili tamamlayalım, ev alalım, araba alalım, eşya alalım, insan böyle koşuyor. Bir de bakıyor ki, mezarlığa gelmiş, eyvah diyor, gülerek, oynayarak ömrü bitirdik ve şimdi gideceğiz. Elbette ki, gülmek eğlenmek herkesin hakkıdır. Fakat ölçülü olmak lazım.

Eğlence ve içki insana her şeyi unutturur. Eğlence-den zevk alıyor. O zevk insanı bir başka aleme taşıyor. Mesela bir baloda dans etmek gibi veya plajda yıkanmak gibi. Bu eğlenceler insanı her türlü düşünceden geri çeker. İçki de aklı karartır. Akıl düşünemez anlamaz. Bu sebeplerden canı sıkılan kendini ya eğlenceye verir yahut içkiye verir. Kumara verir. Haramlar zehirli bala benzer. Evvela tat verir. Sonra yavaş yavaş zehirler.

Allah muvaffak etsin.

Hekimoğlu İsmail

17 Ocak/Denizli

Dede

İki arkadaşım birbirlerine küstüler. Nasıl barıştırayım?
Bir de siz demesen bana, sen desen...

Kamil

19 Ocak/İstanbul

Herhalde top oynuyorsunuz, onun takımına girin beraber oynayın yaklaşınlar. Onları çaya davet et. Mesela bir odada üç kişisiniz. İki dargın olanlar, biri de sen. Hava biraz daha yumuşar. Onlardan hangisi sana daha yakınsa, onunla diğerini barıştırebilirsin. Allah dargın duranları sevmez. İslamiyet'te dargınlık üç gündür. Bir de bu iki arkadaşın dargınlık sebebi nedir? Evvela o sebebi ortadan kaldırmalı. Onları barıştırmamanın çaresini zekânla, vefalı olmanla halledeceğine inanıyorum.

Hekimoğlu İsmail

21 Ocak/Denizli

Dedem,

Sen benim maillerime nasıl bu kadar çabuk cevap veriyorsun dede. Bilgisayarla aran iyi mi? Çikolatayı çok seviyorum. Yemeyi de seviyorum. Çok kilo aldım. Ne yapayım?

Kamil

25 Ocak/İstanbul

Sen çikolata yiyorsun, hâlbuki balıkta ve fasulyede fosfor vardır. Beyni kuvvetlendirir. Portakalda, soğan-da C vitamini vardır. Soğuğa karşı dayanıklılık sağlar. Kedilerin gözü ağrırsa yüzünü çimenlere sürer, şifa bulur. Yeryüzü bir eczanedir. Sen çikolata yiyerek pek çok vitamini almıyorsun. Allah korusun, hastalanabilirsin. O zaman doktor sana vitamin hapları verecek. Ağır sıklet boks şampiyonu Mehmet Ali Clay, Amerika'da zenci köle idi. Çöplüklerden topladığı besinleri yemiş. Çikolata yiyen zengin çocuklarını mağlup edip şampiyon oldu. En güzel gıdalar, meyveler ve sebzelerdir. Sağlıklı günler dilerim. Kilo almak, hastalığı davet etmektir.

Sana yazmak için editörlerim bana yardım ediyorlar, ben söylüyorum onlar yazıyor. Ben kâğıtlara yazıyorum, onlar bilgisayara geçiriyorlar. Arada sırada

bilgisayar kullandığım da oluyor. Ben felçliyim. Doktorlar bu hastalığım tedavisi çok uzun sürer diyorlar. Ben de düşünüyorum, bu hastalık benim hem günahlarımı siliyor hem de sevabımı arttırıyor...

Hekimoğlu İsmail

23 Ocak/Frankfurt

Hocam

Bizim hanım beni çıldırttı. Neymiş efendim, bütün mobilyaları değiştirecekmışiz. Yahu daha geçen sene değiştirdik diyorum, laf anlatamıyorum. Artık ben hanımın yaptıklarına sabredemiyorum. Aslında üç yıllık evliyiz ama boşansam diyorum.

Ha bu arada hanıma öfkeden hal hatır sormayı unuttum. Nasılsın hocam, iyi misin? Almanya'dan bir şey ister misin? Yaza oradayız inşallah. Hem istersen, dönerken seni de bizimle götürüyüm. Başımın üstünde yerin var.

Herkese selam.

Ellerinden öperim.

Ali

Sevgili Ali

Almanya'da otobüs parkları, tren garları sefil ve perişan insanlarla dolu. Bir Alman'a bunun sebebini sordum. Dedi ki, yolcular otobüs terminallerine, tren garlarına geldiklerinde bu sefil insanları görürler. Çocuklara derler ki, "Siz ya sanat öğreneceksiniz yahut tahsilinizi tamamlayacaksınız. Eğer bunları yapmazsanız sizin de yeriniz burası. Ben sana 18 yaşına kadar bakabilirim. 18 yaşından sonra evinden kovacağım."

Ama İslamiyet terbiyesi öyle değildir. Sevgili Ali, İslamiyet senin özel hayatını sakinliğe yaklaştırır. Çok güzel bir hayat yaşayabilirsin. Almanya senin için bir laboratuwardır.

Bazen de hanımına sabreder, sevap kazanırsın. Kur'an'ı Kerim, sabredenler kurtuldu, diyor. İki türlü sabır vardır.

- 1- *Musibetlere karşı sabır.*
- 2- *İbadetleri devam ettirmekte sabır.*

Allah yardımcın olsun.

Hekimoğlu İsmail

9 Şubat/Londra

Pek kıymetli hocam,

Şu an Londra'ya gidiyorum. Bu dönem burslu olarak yüksek lisansa Londra'da devam edeceğim, inşallah. Size mektubumu uçaktan yazıyorum. Uçak yerden 11 km yüksekte. İnsan bu kadar yüksekteyken İsrâ ve Mirâç olayını düşünmekten kendini alamıyor. Bana biraz Mirâç hadisesinden söz edebilir misiniz?

Ayşe

14 Şubat/İstanbul

Sevgili Ayşe, gördüğünüz gibi teknoloji ile uçmak mümkün. Vücudumuz uçakta, ruhumuz rüyalarda uçuyor, dolaşiyor.

Miraca gelince... Allah, Hz Muhammed (s.a.v)'i peygamber olarak tayin etmiş fakat peygamberler en çok zahmet çeken, öldürülen, isyanlara muhatap olan kimselerdir. Her şeyi yaratan, her şeyi bildiğinden tayin ettiği peygamberini göklerde, derinlerde, miraçta gezdiriyor. Adeta anlatıyor ki "Ey Nebi! Ben denizlerde balıkları, havada kuşları, toprakta ağaçların köklerini yönetiyorum, koruyorum. Seni de aynen koruyacağım. Korkma, çekinme. O vahşi kavimlerin içinde yalnızsın

fakat emrime itaat et. Hiç kimse, hiçbir şey sana zarar veremeyecek. Bu arada bazı olumsuz haller de olacak. İnsanlardan bir peygamber gönderdim ki insanlara örnek olsun. Ümmetinin başına gelen her halde, onlar senin hayatına bakıp senin gibi hareket edecekler.” Miraçta Allah'ın kudretini, hâkimiyetini açıkça gören Hz. Muhammed (s.a.v) hiç çekinmeden putperestlerin bulunduğu yerlerde de Lailahe İllallah, dedi. Allah'tan başka ilah yoktur, dedi. Böylece putlaştırılan her şeyi reddetti. İşte çiçekleri fırtınadan, çamurdan koruyan Allah, Nebisini de korudu. Siyeri okursak bu gerçeği açıkça görürüz. Miraç, Peygamberimizin, isyan eden insanları nasıl itaate getirdiğinin, putperestleri nefsinin şerrinden nasıl koruduğunun, hiç acımadan yeni doğan çocuğunu dahi öldüren insanları, karıncayı öldürmekten sakınacak hâle nasıl getirdiğinin ispatıdır.

17 Şubat/Denizli

Kızlar bazen bana asılıyorlar, ne yapacağımı bilemiyorum...

Kamil

Tahsilimin bir kısmını Ankara'da yaptım. Zırhlı Birlik okulunda.. Yenişehir'de, harp okulunun yanında. Ankara, bomboş, kırsal bir araziye kurulmuş bir şehirdir. Türkiye'nin başşehri, bildiğiniz gibi. Okullar, üniversiteler boldur. Halk kültürlüdür. Kütüphaneleri harikadır.

1950'de zırhlı birlikler okuluna gittiğimde 18 yaşındayım..

Ailem bir bavul dolusu peksimet verdi. Tahta bavulumla Ankara'ya geldim. İmtihanlar ve muayeneler olacak. Ondan sonra okul başlayacak. Bir ay boyunca sadece peksimet yiyip su içtim. Bir ayda bir tane Ankara kavunu aldım, yedim. Dikkatimi çeken şey, tüccarlar ve kızlar benimle çok meşgul olurdu. Tüccarlar peşinatsız veresiye mal verirlerdi. Sevgilisi olan arkadaşlar, bu veresiye mallardan alırlardı. Bir gün bana haciz geldi. Askerî adresime. Hemen mağazaya gittim. Dedim ki bu imza yani senetteki imza benim değil. Asıl borçlu Muzaffer'dir. Bu arkadaş, aşırı solcuydu. Nazım'ın şiirlerini ağlayarak okurdu. Derdi ki zenginlerin malı bize helaldir. Böylece bakkalı, manifaturacıyı dolandırırdı. O mağazaya Muzaffer'in ismini adresini verdim. Bu imza benim değildir, dedim. Yani bu arkadaş, malları almış, senede kendisi imza atmış, kefil olarak da beni göstermiş. Dolayısıyla o borcu ödemeyince borç bana çıkarılmış. O mağaza hemen avu-

katına diyor ki bu adam sahtekârdır. İmzayı taklit etmiş. Mahkeme sahtekarlıktan başlayınca o adam bana geldi, ne var ya böyle büyütüyorsun, dedi. Ben de boş ver, dedim başımdan savdım. Çok kitap okurdu. Kendisinden faydalanırdım. Baldızını benimle evlendirmek istedi. Evine gittik tanışmak için. Yakınları falan toplanmış. Evde oturanlar, hanımlar oldukça rahat oturuyorlar. Baktım çok gayri ciddi bir durum var, hemen reddettim. Ben evlenmeyi düşünmüyorum, dedim. Kızcağız alınmasın diye. Bu şahıs, benim için bir felaketti. Allah beni ondan korudu.

Yani olumsuz haller çoktu. Kendi kendime söz verdim. Ben böyle olmayacağım. Lokalle kahveyle hatta lokantayla ilgimi kestim. Bekar odamda gaz sobasının üstünde yiyeceğimi hazırlayıp yiyorum. Dışarıya çıkmıyorum. Kışladan eve, evden kışlaya.

Arkadaşlar da bana bir şairin şiirini okurlardı, alay ederlerdi.

Bilmem neydi senin gaye ve maksadın

Fare gibi kitaplar arasında yaşadın

Ne dans ettin, eğlendin

Ne de sevdin kız kadın

Selvi gibi ümitler döndü birer iğdeye

Geçti Bor'un pazarı sür eşeği Niğde'ye...

Sen ölmüşsün oğlum, sen git de kurtulalım, derlerdi. Onlar böyle deyince ben bir hadisi hatırlardım. "Ölmeden evvel ölünüz."

Tek eğlencem yazları futbol, kışın kayaktı. Yıllar sonra o arkadaşlardan birini Çengelköy’de gördüm. Yağmur yağıyor, arkadaş, şemsiyesiz, yırtık ayakkabılarla bir yere gidiyor. Onu, uzaktan tanıdım. Onu üzmemek için bir şey diyemedim. Sonra arkadaşlara onu sordum. Aman dediler, sakın yaklaşma. O adam ser-seri oldu. İspirto içiyor. Mezarlıklarda yatıp kalkıyor.

İşte böyle Kamil. Çok nasihat vermeyi sevmem. O sebepten dualarımı gönderirken mektubuma son veriyorum.

Hekimoğlu İsmail

19 Şubat/Londra

Sevgili hocam,

Londra’da hava gerçekten çok soğuk. Kendime hayatımda hiç giymediğim kadar kalın kıyafetler aldım, şehri gezmeye başladım. En çok da yemyeşil parkları sevdim.

Amerika’da bulunduğunuz sıralarda kiliseleri dolaştığınızı, hatta kilisede namaz kıldığınızı anlatmıştınız, hatırlıyorum. Papazlarla sohbet etmiş, onlara Müslümanların da Hz. İsa’ya iman ettiğini söylemişsiniz. Hatta yanlış hatırlamıyorsam, kilisede vaaz bile vermişsiniz.